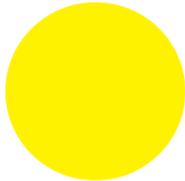

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر عامل مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:

احسان صالحی

- تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
- چاپ: چاپخانه های همشهری
- سازمان آگهی های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷۲ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

«ایران» رادر صفحه‌های مجازی دنبال کنید

یکی از تفاوت‌های جوانی و سالمندی این است که وقتی جوان هستیم، آینده‌های مختلفی را برای خود تصور می‌کنیم و وقتی پیری می‌شویم، گذشته‌های مختلفی برای دیدن.

دوک یک پایان
جولین بارنز

درنگ

آرامش ذهنی و سلامت روان با هنر خوشنویسی

خوشنویسی یکی از شاخص‌ترین هنرها در پهنه سرزمین‌های اسلامی و زبان هنری مشترکی بین تمامی مسلمانان است. این هنرمواره برای مسلمانان بخصوص برای کتابت قرآن نیز از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. از سوی دیگر هنر خط بخشی از هویت فرهنگی و هنری یک ملت را نشان می‌دهد، از همین بابت نیز معتقد هستم خط و نوشتار در هر کشوری، جلوه‌ای از فرهنگ و اصالت آنان است ویژه که هر ملتی با توجه به زبان گفتاری و نوشتاری خود در حوزه‌های آموزشی، اداری و حقوقی با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند و این مصداقی است برای آنکه بدانیم خوشنویسی جزو هنرهای کاربردی است و مانند رسانه جایگاهی کلیدی در جامعه دارد. با این حال رشد تکنولوژی‌های ارتباطی سبب کاهش استفاده از خط در نوشتار شده است، هرچند که در نهایت دوستداران خط هنوز از این هنر لذت می‌برند. اغراق نیست که بگوییم هنر خوش خطی به آرامش درونی و رفع نیازهای معنوی و فرهنگی افرادی که از آن بهره‌مند می‌شوند کمک

امیررضا زندی
 خوشنویس و پژوهشگر
 انجمن خوشنویسان ایران

زیادی می‌کند؛ البته خوش خطی در روابط اجتماعی نیز نوعی امتیاز برای فرد دارنده آن محسوب می‌شود.

این روزها به رغم آنکه هوش مصنوعی به بخش‌های مختلف هنری نفوذ پیدا کرده، اما در زمینه خوشنویسی فرصت عرض‌اندام زیادی نیافته است، چراکه این رهنورد دنیای تکنولوژی نمی‌تواند مانند قلم، واسطه‌ای قوی برای انتقال حس هنرمند به مخاطب باشد؛ اتفاقی که تنها در نتیجه خلق شاهکارهای خوشنویسی از هنرمندان بزرگ رخ می‌دهد و شاید همین است که همچنان پس از گذشت سده‌ها، وقتی برابر آن آثار هنری قرار می‌گیریم آنها را چشم‌نواز می‌یابیم. نتایج این گفته را می‌توان با نگاهی به نتایج حراج‌های هنر مدرن و معاصر خاورمیانه و ایران، در سطح داخلی و بین‌المللی مشاهده کرد، بخصوص آنجایی که آثار خوشنویسی از جمله نقاشی خط، همواره بالاترین اقبال و موفقیت را در عرصه مارکت هنر داشته و دارند، به همین دلیل نیز در اکثر موارد آثار نقاشی خط توجه و سرمایه‌گذاری ویژه‌ای را در بازار هنر جذب خود می‌کنند. البته در این زمینه با ضعف‌هایی نیز روبه‌رو هستیم؛ از جمله آنکه مقوله اقتصاد هنر بین هنرمندان ایرانی سابقه چندانی ندارد؛ هنرمندان برای کسب منفعت مالی از هنرشان، معمولاً از الگوی مناسباتی پیروی نمی‌کنند؛ ارائه آثار بی کیفیت، نبود تقاضا برای خرید آثار هنری، بی‌توجهی به آموزش هنر در مدارس و عدم ارائه راهنمایی‌های لازم به هنرمندان برای شرکت در حراج‌ها از جمله عواملی هستند که سبب دلزدگی برخی هنرمندان کشورمان از حضور در حراج‌های داخلی شده است. آنچنان که تمرکزشان را روی حراج‌های خارجی گذاشته‌اند تا از آن طریق نفع بیشتری ببرند.

این در حالی است که خوشنویسی در عرصه هنر ایران، هنری اصیل و قابل ستایش است، به طوری که هیچ هنر و حرفه دیگری قادر به جایگزینی آن نیست، بخصوص که نقش مؤثری در بهبود حال روحی هنرمند و بازدیدکنندگان آن ایفا می‌کند؛ تجربه‌ای که میان من و دیگر خوشنویسان مشترک است و آن را لمس کرده‌ایم، آنچنان که تنها با صرف اندک زمان روزانه‌ای برای این هنر، علاوه بر کسب پیشرفت هنری، به تمرکز خوبی هم در زندگی روزمره‌مان دست پیدا می‌کنیم.

کمال‌الملک، نقاش سرشناس کشورمان همیشه تأکید داشت خوشنویسی بسیار مشکل‌تر از دیگر هنرهاست، چراکه هنری دیرپاب محسوب می‌شود. حتی یکی از هنرمندان خوشنویس که دل پردردی از دشواری‌ها و شرایط پیش‌روی هنرمندان این عرصه داشته شعری با این مضمون سروده است:

چهل سال عمرم تلف شد به خط سرزلف خط ناید آسان به کف

یا خوشنویس دیگری گفته است:

در این زمانه که ماییم، در هنر نان نیست

مگر به سعی قلم در نظر بیایی نون

صحت من این است که اگر بخواهیم جامعه‌ای به سوی تعالی حرکت کند، بهترین وسیله برای این کار، بهره‌مندی هنر است؛ باید هنر را به بطن جامعه ببریم، کاری که هنوز آن‌طور که باید در آن موفق نشده‌ایم. این اقدامی است که بیش از همه حمایت و برنامه‌ریزی مسئولان را طلب می‌کند چراکه هنرمندان غرق کار و خلوت‌نشین خود هستند. ذات هنر این‌گونه است که انسان را گوشه‌نشین می‌کند و این مسئولان هستند که باید سراغ هنرمند برونند و از هنر او برای ارتقای فرهنگ ایرانی-اسلامی استفاده کنند.

نقل قول

نگذاریم عروسک‌های مشهور سینما و تلویزیون از بین بروند

با آن‌که شخصیت‌های عروسکی، نقش زیادی بر تربیت و آموزش کودکان و نوجوانان دهه‌های شصت و هفتاد ایفا کرده‌اند، اما برای حفظ آنها تلاشی نمی‌شود. هنوز نتوانسته‌ایم جایگاه معنوی و مادی عروسک‌ها را حفظ و از هویت این عروسک‌ها نگهداری کنیم. بگذارید به نمونه‌ای اشاره کنم؛ سال‌ها قبل، بعد از اتمام ساخت مجموعه تلویزیونی «خونه‌مادریزگه»، ما همه عروسک‌های این مجموعه را به شبکه دو تحویل دادیم، اما حالا چیزی از آن عروسک‌ها باقی نمانده است. خاطر همست حدود یک دهه قبل در موزه سینما متوجه شدم که روی گوش عروسک‌های من شماره تلفن نوشته‌اند! بعد از آن در همراهی با مرضیه برومند تلاش کردیم این عروسک‌ها را احیا کنیم، کاری که به نظرم باید منظم باشد و به یک مراقبت دائمی نیاز دارد. عروسک‌های «شهر موش‌ها» مثل معلم، کیل، گوش دراز، دم دراز و ... همه طی این چند دهه از بین رفته‌اند. دغدغه من حفظ همه عروسک‌هایی است که طی دهه‌ها در تلویزیون و سینمای کشورمان معرفی و مشهور شده‌اند. خود من در «شهر موش‌ها» روی ۲۵ عروسک کار کردم و حالا اگر عروسکی را ببینم که از آن محافظت نشده است حالم بد می‌شود.

بخشی از گفته‌های عادل بزدوده، کارگردان و عروسک‌ساز با مهر

ترجم

امیررضا میرطبعی
 منتقد و پژوهشگر
 عرصه موسیقی

تأملی بر آلبوم «انسان» به آهنگسازی بهنام جهانیگلو

آنگ انسان!

هیچ اثری در موسیقی از «معنای تاریخی» خود جدا نیست مگر موسیقی‌هایی که اصالتاً تاریخ‌بندی مشخصی ندارند و محدود به جغرافیا و خرده فرهنگی موروثی خود هستند، نظیر اکثر موسیقی‌های نواحی. معنای تاریخی در «مدنیت» شکل می‌گیرد و در هر دوره وابسته به گفتمان غالب در آن دوره است. اندیشه‌ها، نوشته‌ها و ساخته‌های موسیقیدان متفکر، پاسخ او به آن گفتمان غالب است. در دهه ۱۳۴۰، این گفتمان مبتنی بر پنداشتن «فداست» بی‌تردید برای میراث ملی و منحوس پنداشتن هر چه متعلق به فرهنگ فرنگی بود؛ در دهه ۱۳۵۰ آرام‌آرام بحث تکنوجوه‌های موسیقی و هم‌زیستی مسالمت‌آمیزشان مطرح شد. دهه ۱۳۶۰ مساعی اولیای امور برای پرستش بی‌قید و شرط کل هرآنچه که «سنت» پنداشته شده، صرف شد و از دهه ۱۳۷۰ رویکردهای عظیم تکنولوژیک جای بحث‌های انتزاعی شبه‌فلسفی را گرفت. گفتمان غالب، اکنون بر مصاد دوری و نزدیکی به خداوندگار عالم آتی، حضرت مولانا («هوش مصنوعی» است که ساکنان کره ارض سعی در استفاده‌ی پهنه از آن دارند و گروهی از خلائق آن را هر جهت بر بنی نوع انسان که گویا آفریننده این خداوندگار جدید‌الظهور می‌گردند، برتر می‌شمارند. درست است که هوش مصنوعی به بسیاری از ساحت‌های زندگی آدمیان ورود کرده و حتی به زعم عده‌ای، «آهنگسازی» از طرح نغمات و تنظیم ارکستر تا بازسازی صدای خوانندگان خدایبامرز!) را هم به عهده می‌گیرد؛ به نظر نگارنده، کار هنری آقایی جهانیگلو نوعی پاس‌خگویی سنجیده هم هست، به کسانی که هنوز همه هستی‌شان را به غول عظیم فناوری نیاخته‌اند. کسانی که امکانات دیجیتال را تابع ذوق و زیباشناسی آدمی می‌خواهند و نه برعکس) و اصالت اندیشه را با کارکردهای پرسرعت اشتباه نمی‌گیرند. «آنگ انسان!» نام یکی از آلبومین کتاب‌های فریدریش ویلهلم نیچه فیلسوف آلمانی / انسانی / جهانی است. از آخرین متفکران بزرگ اروپای اواخر قرن نوزدهم که صدای پای هیولای آخرالزمانی روزگار آینده را زودتر از دیگران شنیده بود. این عنوان از این روی برای این یادداشت برگزیده شده که در آلبوم «انسان»، حضور انسان شنیدنی می‌شود و حکایت از قدرت انتخاب و سلیقه اوست، نه تقویض اختیار به هوش مصنوعی و یا گزینده‌های بی‌هدف در دریای امکاناتی که تکنولوژی حاوی آنهاست. از گروه «اترئوش» پیش از این نیز آلبومین انتشار یافته بود به همین نام، که در آن ترکیب سازهای ایرانی و غیرایرانی شنیده می‌شود. اما در «انسان» تنها صدای

ایرانی شنیده می‌شود. بهنام جهانیگلو، هنرآموخته در بستری دوفرهنگی (ایرانی و کانادایی) آهنگساز و آراژنیست و سرپرست این دستاورد است و گروهی حرفه‌ای همراه او کار کرده‌اند. آلبوم «انسان» را می‌توان اثری در حیطه موسیقی الکترونیک دانست، اما با صداهای که محدود به این نوع موسیقی نیست. میراث ژنتیک او از موسیقی دستگامی ایران با ماهیت «معاصر» او در طرحی زیبا همراه شده و موسیقی‌ای را ارائه کرده که آشکارا تعلق به فضای تفکر و تأمل دارد و از حوزه سرگرمی‌سازی و موزیک اماکن تفریحی، فاصله‌ای مشخص گرفته است. قصد او ایجاد ماهیت تکرار شونده‌ی (Repeatativity) بوده و می‌دانیم که تکرار در موسیقی یکی از سه عامل اصلی تشکیل فرم است. در هر کدام از شیار(تراک)های آلبوم یک «تم» معین شنیده می‌شود که سازی ملودیک، آن را می‌نوازد و در هر دوره تکرار (Cycle) صدای سازی جدید، از زهی تا گامی و گویه‌ای افزوده می‌شود و بافت صوتی تازه‌ای را ارائه می‌کنند تا اینکه به طور کامل تهیه تنیده شوند، در هم‌نشینی با یکدیگر به قوام برسند تا اینکه شجره‌ای صوتی از این همنوازی شکل بگیرد. ثمره نهایی، در نقطه‌ای از اتحاد جملات واحد و صداهای رنگارنگ به دست می‌آید و همان جاست که سازی منتخب، یکی از نغمه‌های نواحی ایران را می‌نوازد، (سازی و نغمه‌ای که نواز موسیقی آن ناحیه است؛ مثلاً آوایی لری با کمانچه) و مهار جریان را به دست می‌گیرد و نقطه عطف آن می‌شود. پس از آن، روی همان نغمه، آن‌تم‌ها تکرار می‌شوند تا اینکه از پرصدايي به کم صدایی و خلوت برسند و روی تم اصلی فرود بیایند. درک اندیشه‌ی طراح این مجموعه، بیش از یک بار شنیدن آن نیاز دارد.

روشن است که چنین اثری مطلقاً از آزادانه نواختن‌های بی‌هدف، که متأسفانه به اشتباه به آن بداهه‌نوازی می‌گویند دور است و اثرگذاری ویژه خود را دارد. آلبوم «انسان» بر مبنای پارتنریتهای به دقت نوشته شده و تمرین شده با نظارتی حرفه‌ای است؛ آلبومی است برای اجرا و ضبط استودیویی. گو اینکه گفته‌اند اجرای صحنه‌ای نیز خواهند داشت. «انسان»، واقع یک پایان نامه دانشگاهی بوده است. اما می‌تواند «آغازنامه‌ای» برای راهی باشد که در آن، فناوری و زیباشناسی به گفت‌وگویی گوش‌نواز برسند. نامگذاری شایه‌ای آلبوم نیز از سرتقن و اتفاق و بی‌منطقی نیست. آلبوم «انسان» از چهارم مهر ۱۴۰۳ در تمامی پلتفرم‌های ایرانی و جهانی موسیقی قابل دسترسی است.

عکس نوشت

بخشی از جلوه فرهنگی هر سرزمینی در چگونگی زیست مردمان آن نمود پیدا می‌کند، در این بین زندگی عشایر کوچ نشین دربردارنده زیبایی‌های بسیاری هستند که عشایر کرمانج از جمله اقوامی است که همچنان به شیوه زندگی بیابان خود وفادار مانده‌اند؛ آنان از گذشته‌های دور تا به امروز در مناطق شمالی خراسان بزرگ مشغول دامپروری هستند. لفظ کرمانج به چادرنشینان کرمانج زبان و در مفهوم عام‌تر به کردهایی که گویش کرمانجی دارند اطلاق می‌شود.

عکس: وحید خادمی ابریا

امام رضا (ع):

از ما نیست کسی که همسایه‌هاش، از بدی‌های او در امان نباشد.

سخن‌روز

گزیده حکمت‌نامه رضوی، ص ۲۹۴

نگاره

فلسطین آزاد

طراح: Shahd Rajab

فضای مجازی

خبرنگاران، صدای غزه

روز گذشته بار دیگر اتفاقات تلخ غزه با محور اخباری مرتبط با خبرنگاران در شبکه‌های اجتماعی داغ شد. از یک سو تصاویر نفایای پیکر حسن حمد، خبرنگاری که در حمله رژیم صهیونیستی به اردوگاه آوارگان جبالییا به شهادت رسید و ایرال شد و از سوی دیگر خبرنگار سسی بی‌اس که در حمایت از فلسطین نزدیک کاخ سفید خودسوزی کرد. او قصد داشت به این ترتیب به سوگیری رسانه‌های غربی نسبت به پوشش خبری نسل‌کشی اسرائیل در غزه اعتراض کند. این خبرنگار در پیامی، با زیر سؤال بردن بی‌طرفی رسانه‌های آمریکایی در پوشش اخبار جنگ غزه نوشته است: «خطاب به ۱۰ هزار کودک غزه که در این درگیری دست و پای خود را از دست داده‌اند، دست چپ خود را برای شما می‌دهم. دعای منم که صدای من بتواند صدای شما را بلند کند و لبخندهای شما هرگز محو نشود.» از دیگر تصاویر بازنشر شده در فضای مجازی تصویر حاج قاسم سلیمانی و پرچم ایران در شنبه‌های اعتراضی لندن است که علیه جنایت‌های رژیم صهیونیستی برقرار می‌شود.

بزودی جشن پیروزی حزب‌الله

بشری سعد، همسر محمدرضا نوروزی (ابوعباس) در شبکه اجتماعی ایکس نوشته است: «دیشب رژیم غاصب خانه‌مان را در بیروت بمباران کرد و همه چیزمان را از بین برد؛ خانه‌ای که گوشه‌گوشه‌اش خاطرات یار بود برایم؛ خانه‌ای که ۵۶۴ روز است مردش، اسیردست دشمن است. فداک اهلی و اولادی و مالی و نفسی ما ترکانک یابن‌الحسین.» محمدحسین پویانفر، مداح شناخته شده کشورمان هم با ریتوییت آن آورده است: «ابوعباس برمی‌گردد، بزودی جشن پیروزی حزب‌الله روی می‌بینیم، ضاحیه دوباره ساخته می‌شه، دوباره در خانه شما رونقه برقرار می‌شه، به مدد خانم‌ام‌البینین سلام‌الله علیها.»

کمبود منابع اقتباسی برای فیلمسازی درباره فلسطین

محمدرضا سرشار در صفحه اینستاگرام خود از برگزاری جلسه نقد رمان «ارض موعود» در سرای اهل قلم خانه کتاب و ادبیات ایران نوشته است. این رمان نخستین اثر حوریه مشهدی‌ابراهیم، داستان سه جوان یهودی امرستانی را روایت می‌کند که در سال ۱۹۵۳ میلادی به عضویت ارتش رژیم اسرائیل درمی‌آیند و به همراه آریل شارون در کشتار روستای القبیه شرکت می‌کنند. سرشار در توضیح کوتاهی درباره مباحث مطرح شده در این جلسه آورده است: «برای نقد رمان، من و برادر عزیزم آقای نیما اکبرخانی دعوت شده بودیم. من ناکتم را درباره ویراستاری کتاب در زمینه‌های تاریخی، ادبی و زبانی گفتم، آقای اکبرخانی هم بیشتر به جنبه‌های ادبی رمان پرداخت. ادبیات فلسطین در ایران کمتر مورد توجه نویسندگان بوده و تعداد آثار قوی در این زمینه کم است، در حالی که فیلمسازان و سرپال‌سازان ما به داستان‌های قوی نیاز دارند تا بتوانند از آنها اقتباس کنند. خانم مشهدی‌ابراهیم موضوع دشواری را برای نگارش نخستین رمان خود انتخاب کرده بود و فریونانه پذیرفت تا برای چاپ‌های بعدی براساس این نکات رمان خود را بازنویسی کند. برای ایشان آینده ادبی روشنی را آرزو می‌کنم.»

آگهی فراخوان

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی در نظر دارد نسبت به شناسایی و ارزیابی مشاوران واجد شرایط در زمینه «طراحی مبلمان محیطی» مجموعه حرم مطهر حضرت رضا علیه السلام – شامل: بررسی و طراحی عناصر مرتبط با نگهداری کتب ادعیه، مهر، پلاستیک، نرده های جدا کننده و تفکیک کننده فضا، سطل غبار و... به منظور ارائه طرح‌های اجرایی مورد نظر کارفرما (در قالب شناسایی و دعوت از طراحان حرفه ای و برگزار آری مسابقه) اقدام نماید.

- لیست کامل و سوابق هیأت مدیره، مدیران و کارشناسان فنی شاغل در شرکت
- لیست افراد اداهای مرتبط و سوابق به‌همراه اطلاعات کامل
- گواهی حسن انجام کار و تاییدیه از کارفرمایان قبلی
- سایر مدارک و اطلاعات لازم که در ارزیابی توانمندی مناقضی مؤثر می‌باشد.
- شایسته یادآور است شرکت کنندگان در این فراخوان می‌توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر با کارشناس سازمان آقای مهدس غلام‌نژاد
- به شماره تلفن ۳۱۳۰۵۲۱۳ - ۰۵۱ تماس حاصل فرمایند .
- لطفاً بر روی پاکت درج شود «بررسی مشاوران طرح مبلمان محیطی»

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی

- لذا از کلیه مشاورین واجد صلاحیت در این زمینه دعوت بعمل می‌آید تا در صورت تمایل سوابق و رزومه خود را به شرح ذیل همراه با اعلام آمادگی جهت ارزیابی توان فنی و مشاوره ای حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۳/۰۷/۲۵ به نشانی: مشهد – خیابان شهید اندرزگو – ورودی باب الجواد وکد پستی: ۹۱۳۴۴۸۳۴۶۴۸ به‌صورت چاپی با لوح فشرده (CD) ارسال و یا حضوراً تحویل نمایند.
- مدارک موردنیاز:
- نام شرکت / آدرس / شماره تماس / شماره فکس / پست الکترونیکی / کپی اساسنامه / آگهی تاسیس / کد اقتصادی / آخرین تغییرات